

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIËN:

Van één tot zes regels . . . . . f 1.00.
Voor elken regel meer . . . . . 0.15.
Behalve de 25ste en 26ste regel.

DONDERDAG 6 OCTOBER.

UITGEVERS-DIRECTEUREN:

JOH. NOMAN en ZOON, te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . f 4.50.
Voor de overige steden des Rijk . . . . . 5.00.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN en KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen,
per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
abonnement f 60, Ned. Cour.

BERIGT.

De Uitgevers vestigen de aandacht van den handel in het algemeen en van de lezers dezer Courant in het bijzonder op de rubriek «ADVERTENTIËN» in dit Dagblad geopend.

Overal in ons vaderland in aanzienlijken getale verspreid, beloven Advertentiën, in deze Courant tegen zeer billijken prijs geplaatst, door de aandacht lezers, aan wie ze onder de oogen komen de vruchten, welke men van Advertentiën verwacht.

Berigten van gebroeders, nauwelijks en overlijden worden door de uitgever, in DE INDIËR opgenomen.

JOH. NOMAN EN ZOON.

De 's Gravenhaagsche Nieuwsbode, na zoo lang het stilzwijgen bewaard te hebben, verklaart heden, dat het Ministerie bij de discussien over het adres der Tweede Kamer niet heeft gearzeld, zijne beginselen bloot te leggen. Geen stilstand, geen achteruitgang, maar ook geen ondoordachte stappen. Geene aarzeling, geene terugtrekking, maar daarentegen volledige uitvoering der Grondwet en dat zoo spoedig doenlijk.

Een voortreffelijk programma! De Nieuwsbode distilleert het uit de opsomming, zonder meer, die gedaan is van de wetten, welke door de Regering, als zij haar woord nakomt, zullen aangeboden worden.

Naar onze meening is «optelling» van een wetten-tal geene «blootlegging van beginselen»; en kan niet de aanbidding der wetten, maar alleen de aard der wetten doen oordeelen over beginselen, of beslissen of «volledige uitvoering» aan de Grondwet zal worden gegeven.

De Nederlander zal den Nieuwsbode behooren te beduiden, dat hij door zijn ministriëlen ijver zich wat al te ver van de waarheid heeft laten afleiden.

Het Ministerie heeft het noodzakelijk, om aan de Tweede Kamer te laten zien, dat de Staatsbegroting wordt met het Ministerie bezwaard, en 's Rijk's uitgaven met f 16,000 verhoogd.

Van 1849 tot 1853 werd die noodzakelijkheid erkend en daardoor onder het vorig Ministerie f 64,000 bespaard.

De Tweede Kamer ontving een groot aantal adressen van Christelijke afgescheidene gemeenten, tot bezoldiging harer leeraren uit de Staatskas.

De afgescheidenen behooren tot de anti-revolutionaire partij, en namen een belangrijk deel in de Aprilbeweging en ondersteunden de verkiezingen in ministriëlen zin.

Op de begroting van 1854 wordt voor dat kerkgenootschap niets geraamd. Zal dat zoo blijven?

De Tweede Kamer had bij de onderhandelingen met de Staten-Generaal, dat de nieuwe organisatie tot geene verhoging van 's Rijk's uitgaven zou leiden.

Volgens de memorie van toelichting tot de begroting van de R. K. eeredienst voor 1854, zullen de uitgaven in verband worden gebracht met de nieuwe organisatie van het R. K. kerkgenootschap, en het aanbrengen en berekenen dier uitgaven geschieden, zoodra het bedoelde inrigting is goedgekeurd.

De Nederlander en de Amsterdamsche Courant hadden verwachtingen omtrent de beraadslagingen over het adres van antwoord op de Troonrede, die zich niet hebben verwezentlijkt, b. v.

De verhouding tot Frankrijk, ook omtrent de punten, waarover inlichting werd te gemoet gebracht.

Wij hebben ons dergelijke illusien niet gemaakt. Het waggelend Ministerie eischt voorzigtige behandeling.

De Kamer is met de kracht van het Ministerie niet geheel onbekend;

De partij, die den ministriëlen zetel beoogt, verwekt dubbele waakzaamheid bij de andere partijen.

Intusschen de laatste berigten vereischen toelichting. Behattingen van de Staten-Generaal in Mei 1853 werd gezegd:

«In de meeste landen tracht Frankrijk zijnen invloed te verbergen, in België daarentegen acht het alle omwegen overbodig — daar meent het met open vizier te kunnen strijden. — — — Thans bestaat er geen voorwendsel, om gewapenderhand in België of in Nederland tusschen beide te komen, maar veronderstel België onrustig onder een reactionnair bestuur, Nederland geteisterd door een religie-orlog, hoe gemakkelijk ware het dan, in het belang der algemeene orde, de kaart van Europa te veranderen. Turkije aan Oostenrijk en Rusland; België met Noord-Brabant aan Frankrijk; Holland aan Pruisen.»

(Een vliegend blaadje.)

Van de paragraaf in het adres der Tweede Kamer, handelende over den toestand der koloniën, maakte de heer Stolte misbruik, om eene lange klaag- en klagtrede te houden over den onlands-kinderlijken en anti-autocratischen geest der Indische Nederlanders, over het ontijdig verval van het onvolprezen cultuurstelsel van den onvergetelijken heer van den Bosch. In zijn tijd ging het anders toe. Toen waren die vrijzinnige theoriën nog niet in de mode. Toen maakte men wel dat er geproduceerd werd. De heer Stolte was zóó landskinderlijk, dat de Minister van Koloniën er bijna liberaal van werd. De heer Stolte nam daarop nog eens het woord, om eene geanticipeerde beoordeeling van het nog aan te bieden regerings-reglement en eene geanticipeerde veroordeeling van het dezer dagen aangeboden concept-contract met de Handelsmaatschappij uit te spreken. De heer Stolte had in zijne eerste treurrede gezegd, dat de Gouverneur-Generaal niet wist wat er in Indië gebeurde, en op een «geïsoleerd stanpunt» staat. Men zou hieruit de conclusie moeten trekken, dat de heer Stolte alleen «in rapport met Indië is, en alléén meer weet, dan de Gouverneur-Generaal en de Minister van Koloniën te zamen. Op het eind kwam eindelijk de reden van deze onvertaalde attacke uit. De heer Stolte had namelijk gisteren avond ontvangen extracten uit twee brieven van een geacht persoon op Java, hem door een lid van zijne familie toegezonden, met uitnodiging om die aan een hoog geplaatst persoon aan te bieden. Deze extracten bezwaarden hem hoven mate, en daaraan was deze plotselinge ontboezeming in den schoot der Kamer te wijten. De heer Rochussen en de Minister van Koloniën deelden hem eenige kalmcrende middelen toe.

(Arnhemsche Ct.)

In de Tijd van heden lezen wij, in een artikel over de nieuwe overeenkomst tusschen den Minister van Koloniën en de Handelsmaatschappij, onder anderen de volgende belangrijke opmerking:

«Op ééne bijzonderheid meent wij al dadelijk de aandacht te moeten vestigen der voorstanders van eenen gedeeltelijken verkoop van gouvernementen producten in Indië; wij bedoelen de zoo gezegde uitbreiding van 's cijfer voor koffij, die het gouvernement vrijheid zou behouden, in Indië te verkoopen, tot 200,000 pikols. Het is duidelijk, dat die schijnbare liberaliteit niets is dan eene mystificatie. De minister zegt immers in zijne memorie ter toelichting der wetsopdracht, dat dit verhoogd cijfer een gevolg is van de uitbreiding der koffij-cultuur op Sumatra, die in 1852 opgebracht heeft 120,000 picols, en dus spoedig boven 150,000 picols, het vroeger voorgesteld maximum vóór den verkoop van koffij in Indië, zou kunnen bedragen. Van Java-koffij is in de memorie van toelichting geen kwestie hoegenaamd. Ten opzichte van dat artikel schijnt dus geene verandering te zullen komen in de thans bestaande gedwongen consignatie van het gehele quantum naar Holland. Het enig verschil zal wesen, dat voortaan als een gewigtige concessie der Handels-Maatschappij zal worden beschouwd de vrije beschikking door 't gouvernement over de padang-koffij, eene vrijheid waarvan het gouvernement intusschen tot hien toe ombelazerd, en in weerwil

van de nog bestaande overeenkomst van 28 Julij 1849, evenzeer het genot heeft.

«En dat ook bij deze overeenkomst, zoo min als bij de latere van 15/16 Februarij 1853, die echter wegens niet tijdige bekrachtiging door de Staten-Generaal vervallen is, geenszins op Padang-koffij werd gedoeld als behoorende tot de verplichte consignatie van de Nederlandsche Handel-Maatschappij, kan onder anderen nog blijken uit de bekendmaking van den Directeur der Producten d. d. Maart. Wegens den verkoop der gouvernementen-koffij te Padang in dit en in volgende jaren, te vinden in het tweede bijvoegsel der Javasche Courant van 6 April N°. 28. Met de daad strekt dus de nieuwe thans bij de Staten-Generaal aanhangige overeenkomst, om onder den schijn eener uitbreiding van 50000 pic. der ter vrije beschikking van het Gouvernement blijvende Java-koffij, het bij de zoo even gezegde overeenkomst van 15/16 Februarij 1853 bepaalde cijfer van 150,000 picols zoo goed als tot nul terug brengen. Ten opzichte van koffij wordt dus in waarheid weinig of niets aan den thans bestaanden staat van zaken veranderd, in weerwil der zoo luid uitgebazainde vrijgevigheid der overeenkomst in kwestie.»

*) De meeste leeraren aan de latijnsche scholen of gymnasia in dit koninkrijk zijn burgerlijke Rijk's ambtenaren, behoorende tot het hooger onderwijs; art. 23 der gemeente-wet sluit hen niet uit van het lidmaatschap van den gemeenteraad, en zij, die ten minste in de termen vallen van art. 48 der wet van 9 Mei 1846, kunnen aanspraak maken op een pensioen, gelijk met het laatstelijk genoten tractement, omdat de latijnsche scholen inrigtingen zijn behoorende tot het hooger onderwijs. Wij hebben hier alleen het oog op die leeraren van latijnsche scholen, welke door of van wege den Koning benoemd, van vaste aanstellingen zijn voorzien, en wier wedden of belooningen, niet gedeeltelijk uit eene stedelijke kas maar geheel uit staatsinkomsten gekweekt worden.

Vrij algemeen, wij weten dit, worden thans de latijnsche scholen als inrigtingen van middelbaar onderwijs beschouwd, doch dit schijnt ons toe eene dwaling te zijn; vroeger heeft men zulks nooit beweerd.

Immers de wet van 1806 beoogt onder lagere scholen, die scholen waar slechts onderwijs gegeven wordt in het lezen, schrijven en rekenen, en onder het middelbaar onderwijs, levende talen, hoogere rekenkunde, algebra en meetkunde, in welke klasse dienvolgens vallen de zogenoemde instituten, pensionaten, scholen voor handel en nijverheid, dus geene latijnsche scholen of gymnasia, alwaar doode talen en de beginselen van het hooger onderwijs geleerd worden.

Onze hooge regering heeft dit steeds zoo begrepen, en ten duidelijkste legde zij het aan den dag, naardien vroeger de heer VAN DEN ENDEN, als Inspecteur voor het lager en middelbaar onderwijs, en de heer WIJNBEEK, als Inspecteur voor latijnsche scholen en gymnasia werden aangesteld.

Twee afzonderlijke inspecteurs voor de twee bedoelde soorten van onderwijs.

De lagere en middelbare scholen staan vervolgens onder het onmiddellijk toezigt der schoolopzieners, de latijnsche scholen of gymnasia onder dat der schoolopzieners heel afgescheiden van provinciale en plaatselijke schoolopzieners.

De wet van 1815 op het hooger onderwijs en de latere besluiten, met betrekking tot het middelbaar onderwijs, zijn, zoowel als de wet op het hooger onderwijs, van 2 Augustus 1815, n°. 14, behoudens eenige wijzigingen, nog in volle kracht.

En wat lezen wij, na eenige consideratiën, in de wet op het hooger onderwijs van 1815?

Art. 1. Onder den naam van hooger onderwijs wordt verstaan, zoodanig onderwijs als ten doel heeft, den leerling, na afloop van het lager en middelbaar onderwijs, tot eenen geleerden stand in de maatschappij voor te bereiden. En in diezelfde wet:

Iste hoofdstuk. Art. 1. De latijnsche scholen moeten beschouwd worden als de eerste trap van het hooger onderwijs, en als inzonderheid bestemd voor die leerlingen, welke, na aanvankelijk door het lager en middelbaar onderwijs te zijn beschaafd geworden, tot het hooger onderwijs overgaan.

*) Ingezonden. (Zie ons N°. 109) van 1853.

eenen of anderen geleerden stand in de maatschappij zullen worden opgeleid.

Om onze beweringen nog verder te steunen, verzoeken wij ons de afscheiding tusschen latijnsche scholen en zogenaamde pensionnaten nog meer te doen komen.

Latijnsche scholen zijn enkel en allen voor het onderwijs in de oude talen en daarom verante wenschappen bestemd; worden daar ook nieuwe talen onderwezen, dan is dit alleen aan jongelieden, die in de oude talen onderricht ontvangen, zoo als v. te Utrecht, voor zoo ver ons bekend is, de eenige inrigting van dien aard.

Gymnasiën zijn de zoodanigen, waarbij eene tweede afdeling is gevoegd, en waar leerlingen, even als in collegiën met eene kostschool verbonden, in nieuwe talen onderricht ontvangen, doch niet gemeenschappelijk met de leerlingen der 1ste afdeling, en bepaaldelijk voor die leerlingen, welke tot de 2de afdeling behooren.

Athenaea werden vroeger de latijnsche scholen of collegiën in de hoofdplaatsen der provinciën genoemd, in welke provinciën geene academie of universiteit bestond.

Voor de afscheiding met België, waren daar, zoo men weet, slechts drie academien: te Luik, te Leuven en te Gent, en van hier dat de latijnsche scholen van Maastricht nog den naam van Athenaeum voeren. Deze Athenaea zijn echter niet gelijk te stellen met de Athenaea van Amsterdam, Deventer en het voormalige van Franeker, waar hogere wetenschappen als rechten, geneeskunde en andere vakken onderwezen worden, maar die het recht niet bezitten om te examineren of academische graden te verleenen.

Wijlen de bekwaame rector Dr. J. M. HOOGVLIET te Delft; zegt in zijne brieven, uitgegeven te Delft, bij de Erven Adrianus Sterck, 1831. Het lager onderwijs (strekt) om een baas te vormen, het middelbaar onderwijs om een beschaafd heer te vormen, het hooger onderwijs om een geleerd heer te vormen.

Ook de geleerde en staatkundige schrijver de Baron VAN KEVENBERG, lid van den Raad van State, deelt ons gevoelen ten opzichte der latijnsche scholen.

In zijn werk *«Du Royaume des Pays-Bas»*, uitgegeven te 's Gravenhage in 3 deelen, bij TH. LE JEUNE, lezen wij blad 197: «Dans le système du HAUT ENSEIGNEMENT, tel que les arrêts royaux précités en combinent les élémens, les écoles latines, les collèges et les athénées, ne constituent que le péristyle du temple consacré à la science. Les universités en sont le sanctuaire.»

Deze en onze voorgaande beschouwingen leiden, aan de Latijnsche scholen recht op pensioen van staatswege hebben, en dat zij als leeraren bij het hooger onderwijs, door art. 23 der gemeentewet, niet uitgesloten zijn voor het lidmaatschap van den gemeenteraad, en in de termen vallende van art. 48 der wet van 9 Mei 1846, kunnen aanspraak maken op een pensioen, gelijkstaande met het laatste door hen genoten tractement.

Onder de bescheiden, die ter toelichting bij de Staatsbegroting over 1854 zijn overgelegd, bieden die, welke betrekking hebben tot de ontvangsten en uitgaven van de brievenpost, zoodanige verrassende uitkomsten op, dat zij wel de bijzondere aandacht onzer lezers verdienen.

Wat een vergelijkenden staat van het getal brieven, waarvan onder de werking der nieuwe postwet, het postkantoor behoeft te betalen, blijkt o. a. het volgende:

In 1850 was, over 8 maanden, van Mei tot December, daar de vroegere vier maanden anterior waren aan de invoering der postwet, het getal binnenlandsche brieven 3,915,564, buitenlandsche 1,413,544; totaal 5,329,108. — In 1851, over 12 maanden, het getal binnenlandsche brieven 8,522,786, buitenlandsche 2,268,459, totaal 10,791,245. — In 1852, over 12 maanden, het getal binnenlandsche brieven 9,664,141, buitenlandsche 2,644,269, totaal 12,308,410. — In 1853, over 8 maanden, kunnende natuurlijk de uitkomst over het geheele jaar nog niet bekend zijn, het getal binnenlandsche brieven 6,996,491, buitenlandsche 1,841,585, totaal 8,838,076.

De vermeerdering valt het best in het oog, wanneer men vergelijkt het aantal brieven van dezelfde maand 1850 met onderscheidene jaren.

Deze zijn voor de binnenlandsche brieven, dat verzonnen in de maand Augustus 1850, 361,311 stuks; 1851, 740,443; 1852, 825,022; 1853, 915,872. Het verschil is alzoo tusschen 1850—51, 105 procent, tusschen 1850—52, 128, en tusschen 1850—53, 153 procent.

Het getal buitenlandsche brieven, hield over de maand Augustus 1850, 183,631 stuks; 1851, 199,639; 1852, 233,730; 1853, 251,570; waarvan het verschil alzoo bedraagt tusschen 1850—51, 8 procent; tusschen 1850—52, 27 procent, en tusschen 1850—53, 36

procent.

Eene vergelijking tusschen het cijfer der opbrengst over de verschillende jaren, zijt de toeneemende vermeerdering der ontvangsten aan het gevolg van de werking der nieuwe postwet.

Onder de werking van het oude tarief bedroegen de uitkomsten, over de 8 maanden van 1850, f 993,083.61; — over de 8 maanden van 1851, f 898,779.02; van 1852, f 923,013.00; van 1853, f 980,548.61. — Zoodat het voordeelig verschil over de bedoelde maanden heeft bedragen in 1851, f 5,721.66; in 1852, f 26,334.00; in 1853, f 35,530.50; totaal f 67,486.25.

Van de som van f 400,000, die geraamd was als benodigd te zijn voor de kosten der hervorming van het postwezen, liggen nog f 52,472.19½ onaangeroerd.

Het personeel is, van 1 Sept. 1852 tot 1 Sept. 1853, vermeerderd met 268 ambtenaren. Wat de middelen betreft tot overbrenging der briefwisseling van de eene plaats naar de andere, deze strekten zich uit vóór 1 Sept. 1850 over een afstand van 6247 Ned. mijlen; op 1 Sept. 1851, 12,700 m.; 1852, 14,519 m.; 1853, 15,307 m.; zoodat over het laatste jaar alleen voor een afstand van 788 Nederl. mijlen nieuwe poststellen zijn daargesteld.

Eindelijk is, sedert 1850, door de Posterij nimmer gebruikt geworden het bedrag van uitgaven, dat haar bij de Staatsbegrotingen was toegestaan; zoodat het jaar 1850 een voordeelig verschil opleverde van f 40,359.65; het jaar 1851 f 10,409.43; het jaar 1852 f 44,263.77; totaal minder uitgegeven f 101,122.85½, zijnde de uitkomsten van 1853 nog niet bekend.

's Rijks zeemagt, op 1 Julij 1853 in dienst, bestond uit 60 bodems, te weten: 2 fregatten 1e klasse, 2 fregatten 2e klasse, 4 kuil-korvetten, 1 gladdeks-korvet, 2 brikken 1e klasse, 1 brik 2e klasse, 11 schoonerbrikken, 5 schooners, 15 stoomschepen, 2 transportschepen, 1 kotschip, 8 gaffel-kanonnerbooten, 1 roei-kanonnerboot, 2 wachtschepen en 1 instructie-brik.

Van deze scheepsmagt waren in de West-Indiën: 1 korvet, 2 brikken, 2 schooners en 1 stoomschip, werkelijk bemand met 454 koppen.

In de Oost-Indiën waren: 1 fregat, 3 korvetten, 1 brik, 9 schoonerbrikken, 1 advies-brik, 2 schooners, 10 stoomschepen, 1 transportschip en 1 roei-kanonnerboot; werkelijk bemand met 2078 koppen, behalve 524 inlandsche matrozen. Aan de bemanning van de aktieve scheepsmagt, gerekend op 6131 koppen, onthreken 649 koppen; waaraan 333 alleen voor binnenlandsche dienst, en 251 in de Oost-Indiën.

De oorlogschepen buiten dienst waren: 5 fregatten, 5 korvetten, waarvan 2 in aanbouw; 2 geraseende fregatten; 6 korvetten, waarvan 1 in aanbouw; 8 brikken, waarvan 1 in aanbouw; 2 schoonerbrikken; 1 schooner, 4 stoomschepen, 32 kanonnerbooten op model, waarvan 12 in aanbouw; 11 kanonnerbooten kl. model; 1 fregat, 2 korvetten en 1 schoonerbrik met hulp stoomvermogen, allen in aanbouw; in het geheel 80 bodems, waarvan 21 in aanbouw.

Voor de dienst van 1854 worden verlangd voor de Oost-Indiën: 2 fregatten 2e kl., 2 korvetten, 1 brik, 8 schooners, 1 schooner, 2 wachtschepen, 10 stoomschepen; — voor de West-Indiën: 1 korvet, 2 brikken, 2 schooners, 1 stoomschip, 2 kanonnerbooten; voor binnenlandsche diensten 3 wachtschepen, 7 kanonnerbooten en 1 instructiebrik, en beschikbaar voor kruistogten en ter verwisseling 2 fregatten, 1e kl., 2 schoonerbrikken, 1 schooner, 2 stoomschepen en 1 transportschip; — in het geheel bemand met 6131 koppen.

Nederlanderachtigheden.

De *Nederlander* van 1 Oct. 1851 schrijft een artikel woordelijk af uit de *Nederlander* van 15 Oct. 1851. Alleen het jaartal is veranderd. Dat artikel luidt aldus:

«Met opzigt tot de inrigting der Begroting van Staatsuitgaven, voor de dienst van 1854, heeft de Regering gemeend, den vorm van die der laatst voorgaande dienst te moeten behouden.»

«De *Memorien van Toelichting* bevatten weinig, terwijl men telkens naar uitgewerkte tabellarische opgaven verwijst.»

«Dergelijke openbaarmaking van de minste bijzonderheden achtten wij nuttig, in zoover zij de houding van staat ten het oordeel der deskundigen onderwerpt.»

«Gewaarlijk wordt zo, wanneer zij de aandacht der volksoverteenwoordiging afleidt van die algemeen beschouwingen van wetgeving en bestuur, waartoe de Staten-Generaal, volgens den aard van het Constitutioneel Gouvernement zijn geroepen; en wanneer zij hun den tijd nutteloos doet verslijpen, in het onderzoek van specialiteiten tot wier beoordeeling zij niet den aard der zaak, onbetroefd zijn.»

De anti-revolutionaire partij schijnt, dus eene vingerwijzing te doen op nog eene andere zijde van het tegenwoordig Gouvernement, in zoo ver het bij de inrigting der Staatsbegroting den weg volgt, door het vóórgegaan te zijn. De heeren *Deutscher* leggen veel haast aan den dat

in hun verlangen naar de openbaarmaking van de tegenwoordige begroting.

Niet onterecht zou het, indien de *Nederlander* kon goed vinden eens precies op te geven, op welk wijs dan men zou, dat eene staatsbegroting onderzocht zou de Staten-Generaal onderworpen, zij ingerigt.

De heer *Gravel* heeft voor de heer *de Meester*, maar geen kleermaker. De heer *de Meester* echter, dat iets afkeurt behoort in den regel aan te wijzen, waarin het afkeurenwaardige bestaat en hoe men het vermijden kan.

Nu kunnen we wel bijeenbrengen, van welken aard de anti-revolutionaire toelichting zou zijn op sommige hoofdstukken en artikelen der staatsbegroting; zoo als bijv. de uiteenzetting van de leer der soevereiniteit bij hoofdstuk I; de blootlegging van de voortreffelijkheid der Dordsche kerkleer bij hoofdstuk VI; de schildering van den «ultramontaanschen overmoed» bij hoofdstuk VII; maar we vatten nog niet regt, op wat geleidelijke wijs christelijk-historisch-positieve toelichtingen zouden kunnen gegeven worden, bijv.

op vuur-ton- en bakengelden, op de stenographie, op het materieel van de artillerie, op de kosten van de *Wetenschappelijke* en *Wetenschappelijke* Waarlijk, een vlugtig schema van een, op anti-revolutionairen trant toegelichte staatsbegroting ware, met het oog op zekere eventualiteiten, in deze dagen een uitstekende dienst aan den lande bewezen. Wij noodigen de *Nederlander* uit, daartoe zijne krachten eens te beproeven.

De officiële *Wiener Zeitung* heeft, dan 23sten Sept. een artikel over onze bisschops-questies openbaar gemaakt, waarin de *Nederlander* ziet een merkwaardig bewijs van de belangstelling en de tevredenheid van het Oostenrijksche kabinet.»

Met het oog op hetgeen de «hoofdgedachte» was van de April-beweging is het van belang te constateren wat het artikel, waaraan de anti-revolutionaire partij zoo hoog gewigt hecht, als bewezen aanneemt.

De moeilijkheden zijn verwijderd geworden «door het verstandig inzicht der Curie van Rome»; dus het Ministerie van Heer *de Meester* heeft niets gedaan.

«Aan de Katholieke kerk en aan de *Wetenschappelijke* der Katholieke hiërarchie is een wettelijke grond verzekerd, waarop zij ongehinderd het groote werk hare wijding zal kunnen voortzetten en tot de vervulling hare heiligste pligten in staat zal zijn.» Dus er is verkrege juist datgene, waartegen de April-beweging zich zo wanhopig heeft verzet.

De conservatieve geest van het tegenwoordig kabinet, «dat de *Nederlander* in den lande zijn van naamste steun.» De April-beweging, «die de hoofdgedachte» was, «beteugeling van den ultramontaanschen overmoed», heeft alzoo een Ministerie in het leven geroepen, dat — gewis niet zonder tegenbeloofing — zijn voornamste steun vindt, bij de Roomsche-Oostenrijken!!

De *Nederlander* is dan ook alles behalve vrolijk gestemd, over deze tevredenheid van Oostenrijk. Het anti-revolutionaire blad veest, dat de wet nu ook een slaapdrankje is toegediend geworden.

Als zóó het oordeel is van de *Wetenschappelijke*, wat zou den wij dan wel moeten zeggen?

De *Wetenschappelijke* discussie, waaraan de *Nederlander* zoo smachtend verlangde, wordt door het blad zelf o uitnemend wijs en nuttig gebracht.

Zoo lezen we in de *Wetenschappelijke* «De *Wetenschappelijke* meent, dat het amendement van den heer *de Meester*, waarbij van verstandelijke en zedelijke ontwikkelingszake wordt gemaakt, eene vingervrijheid was op de ziele van het tegenwoordig bewind.» De onpartijdigheid der uitlegkunde van de *Wetenschappelijke* is in opvatting openbaar.»

Steunende op de toegankelijkheid, waarmede gedrukt wordt, dat het officiële Bijblad den voornaamsten inhoud der redenering van den heer *de Meester* te eene mate weglaat, vergeet de *Nederlander*, den groot tot onze «uitlegkunde» mede te deelen, namelijk dat de heer VAN HALL zelf onbewimpeld heeft verklaard, het amendement van den heer *de Meester* te bevoorkeuren als eene affeuring daarvoor, dat het tegenwoordig bewind in de Troonrede van de verstandelijke en zedelijke ontwikkeling des Volke heeft gezongen.

De hartstogtelijke bestrijding door den heer VAN HALL, van het amendement, deed reeds op zich zelf zien, dat de tegenwoordige Regering daarin iets gehoe anders zag dan eene vingervrijheid op de donkere zijde van het vorig Bewind.

Zal niet één der heeren dezerzijde, bij de discussien in de Tweede Kamer aanwezig, rijfand gevonden zijn, om in de *Nederlander* te komen verklaren, de heer VAN HALL zelf, door hartstogtelijkheid gevoerd, onvoorzigtig genoeg is geweest, om tot eene «uitlegkunde» te meest gegronden antwoorden te geven?

Buitenland.

FRANKRIJK.

Den 3 October is de heer Fr. Arago overleden. De slag, dien de wetenschappen daardoor lijden, was lang voorzien; doch zal niettemin diep gevoeld worden. Verschillend werd zijne staatkundige loopbaan beoordeeld, doch aan zijne rechtschapenheid en aan zijne groote diensten aan de wetenschappen, vooral de sterrekunde, bewezen, werd algemeen hulde gebracht. Hij stierf in zijn geliefkoosd verblijf, het Observatorium. Hij was, zoo men weet, secretaris van de Fransche academie van wetenschappen en beroemd inzonderheid door zijne helderheid van verstand en de juistheid van zijn bespiegelingen.

De keizer heeft den 3 in een bijzonder gehoor ontboden de heer Fr. Arago. Hij heeft hem een brief van zijnen souverein met overhandigende kennisgeving van het huwelijk des hertogs van Brabant.

Het kamp van Helfaut is den 27 September opgebroken. De generaal Carobert heeft van de aldaar vereenigde troepen afscheid genomen, met eene dagorder, waarin hij, na eene lofspraak op hun goed gedrag, zegt: "Wanneer men de eer gehad heeft, het bevel te voeren over soldaten, zoo als gij, dan is de grootste wensch, dien men koesteren kan, geroepen te worden, om hen tegen den vijand te leiden."

De wijze, waarop de generaal de krijgslieden heeft toegesproken, wordt door sommigen hier te lande, wellicht met eenig onrecht, aangemerkt als een blijken in de hoogere kringen geenszins overtuigd te zijn, dat de vrede bewaard zal kunnen blijven. De Regering tracht klaarblijkelijk met groote zorg alle te vermijden, welke zou kunnen strekken tot kwetsing van de militaire eigenliefe en het eergevoel van het Fransche leger. Zoo is dezer dagen de opvoering van verschillende tooneelstukken door eene speciale commissie verboden, op grond, dat die stukken voor het Rijksmansstand onaangename uitdrukkingen bekleeden. Onder die werken worden zelfs gevonden, die vroeger met bijval vertoond zijn.

Bij het naderen van de cholera, begint men hier meer en meer maatregelen te nemen in het belang der behoeftige volksklassen, voor 't oogenblik, dat de ziekte zich ook hier zal vertoonen. Men heeft gemeend te bespeuren, dat arbeiders in koperfabrieken steeds minder dan anderen aan de cholera zijn onderhevig geweest. Onder de voorbehoedmiddelen, die thans met kracht worden aangeprezen, behoort op dien grond koper, in den vorm van platen en ringen, om uitwendig te worden gedragen. Het behoort wel ter naauwernood vermelding, dat het niet ontbreekt aan personen, die zich beijveren, om ook op die wijze met de ligtgeloovigheid der menigte hun voordeel te doen.

DUITSCHLAND.

De bijeenkomst der leden van het Tolverbond heeft tot dusverre nog eene eenstemmigheid en dienvolgens welken de leden van het verbond zullen worden verhoogd, ondanks de afwijkingen, welke de leden, zijner zeehavens, zich steeds daartegen hebben voorgedaan. Aan de andere zijde zullen eenige bepalingen in het belang, meer bijzonder van dien Staat, worden gehandhaafd. Van Frankrijk worden nadere onderhandelingen over een handelsverdrag te gemoet gezien.

DENEMARKEN.

De gezant voor Holstein bij den Deutschen Bond van Balow is naar Kopenhagen ontboden, waarschijnlijk om voorschriften te erlangen, wegens de aanzienlijke vorderingen, welke Oostenrijk nog vermeent ten laste van Denemarken te hebben, doch waaromtrent de beide regeringen het nog niet eens hebben kunnen worden.

TURRIE.

De Berijngers meden, wat vredeveranderingen heeft men den 3 Oct. in Wien de tijdingen ontvangen, dat de Divan in Konstantinopel, in zijne avondzitting van den 26ste Sept. jl. eenstemmig en bij tegenwoordigheid van 120 leden, heeft besloten, dat aan Rusland de oorlog moet worden verklaard, en de keuze der te nemen maatregelen aan den Sultan en zijne ministers behoort te worden overgelaten. — Dit besluit van den Divan brengt den Sultan in een zeer moeilijke stelling; doch hij behoort zich daarmede nog niet te vereenigen en veel hangt van het al of niet behoudt zijner tegenwoordige ministers af.

De bedoelde groote raadsvergadering van den Divan schijnt een gevolg te zijn van het officieel antwoord van Rusland op de bekende voorstellen ter wijziging van het Weener ontwerp, door de Porte voorgesteld. Dat antwoord is den 27sten te Konstantinopel aangekomen en had reeds den 29 het onderwerp van raadplegingen aangemaakt. Men sprak er ook van, dat de Sultan nu zelve de

Fransche en Britsche gezanten gevraagd had, om de vereenigde vloeten naar Konstantinopel te doen komen; zoodat het niet zou verwonderen, indien dit werkelijk het geval was geweest.

Inmiddels sprak men, ondanks al die min of meer oorlogzuchtige geruchten, nog altijd van pogingen om het ministerie in vredelevenden geest te veranderen.

Met die pogingen stemmen de berigten overeen, welke men van verschillende zijden ontvangt.

De zamenkomst van de drie Noordsche monarchen te Warschau wordt in de hooge diplomatische kringen te Parijs als van vredelievenden aard beschouwd. Een half-officieel fransch blad meent, dat te Olmutz eene regeling der zaak is voorbereid, welke alle partijen gecongen kan geven.

Er was de afzending van eene nieuwe geduchte engelsche vloet naar de Middellandsche zee betreft, daarmede schijnt het minder dan voor eenige dagen ernst te zijn. Wel moet het smaldeel, onder bevel van admiraal Corry, Vrijdag 11. last hebben gekregen, zee te kiezen, met voorschriften, die eerst na het vertrek mogten geopend worden; doch het ongunstige weder heeft het meerendeel der schepen genoodzaakt te Portsmouth binnen te loopen; en de geheele togt schijnt zich op te lossen in het kruissen langs de engelsche kusten tot den 14, als wanneer de schepen weder te Spithead zouden binnen komen. Dit is de bedoeling van de Engelse vloet, welke nu in de Noordzee is geworden. Het schijnt dat zij op nieuw de hoop koesteren, dat de onderhandelingen voldoende zullen zijn, om het geschul te vereffenen. De *Morning Herald*, die het eerst het bericht van het uitzenden der schepen naar den Levant gegeven heeft, zegt thans zelve, dat zij tegenbevel hebben ontvangen.

Te regt wordt bij dit alles van vele zijden gewaarschuwd, noch te zeer aan berigten van oorlogzuchtigen noch van vredelievenden aard te hechten; maar waakzaam te blijven.

Men houdt zich te Parijs, thans ook in Londen, overtuigd dat Oostenrijk, zoo lang de verwickelingen in het Oosten duren, nauw met Rusland aaneengesloten zal blijven. Men meent dat het zich juist tegen mogelijke gewichtige gebeurtenissen in het binnen- en buitenland door de ondersteuning van die zijde wil waarborgen.

De verklaringen, welke de Engelse ministers dezer dagen aan verschillende vereenigingen gegeven hebben over den stand der Oostersche zaken, worden als van zeer algemeenen aard beschouwd, zoodat zij die staatslieden weinig of niet binden. Zij komen altoos weder op hetgeen elke mogendheid thans feitelijk toont te verlangen, namelijk het behoud van den algemeenen vrede, met instandhouding der tractaten, het bewaren van het Europeesche evenwigt en de handhaving van de nationale eer en waardigheid.

Indertijd (dus leest men in het *Journal des Debats*) de door de Engelse staatslieden gevoerde taal stelt hunne verantwoordelijkheid al zeer weinig in gevaar. Ook wij zouden volkomen gerechtigd zijn, ons op eene dergelijke wijze uit te laten.

Reeds gedurende een langen tijd is bij herhaling de aandacht gevestigd op het axioma, of spreekwoord: "verlangt gij den vrede, welnu, rust u dan ten strijde uit." Het is thans eene afgemaakte zaak, dat men logarmaten bijeen trekt, vloeten wapent, gewesten bezet, zeevloeten doorzeilt, — alles eenig en alleen in het belang van den vrede. Op die wijze kan het echter zijn, dat het vrede in den vrede verandert.

De Engelse ministerie bladen meenen intusschen, dat het bestuur van lord Aberdeen, gelijk het Fransche bewind, teregt het vertrouwen der bevolking in hunne onderscheiden landen genieten, dat slechts eenige weinigen hun trachten te betwisten; dat die bevolkingen met der daad behoefte aan vrede hebben, en men dus wel moet toezien, alvorens dien bepaaldelijk op te geven; dat de staatkunde van het Westen openligt, namelijk, om voor eenen eervollen vrede en het evenwigt van Europa te waken; dat daartoe behoedzaamheid en voorzigtigheid worden verhoed en ook behoedzaam zal verdragen.

VEREENIGDE STATEN.

De zaak van den Hongaarschen officier Costa schijnt geschikt te wezen. De heer Brown, eerste drogman van het Amerikaansch gezantschap te Konstantinopel, moet naar Smyrna zijn vertrekken, met last, om dien uitgewekene naar Engeland sloop te doen gaan, ingevolge de nopens hem getroffen schikking.

De berigten uit New-York van den 21 September melden, dat het Amerikaansch eskader, dat ter bescherming van de visscherij was in zee geweest, na affoed daarvan huiswaarts is gekeerd.

WEST-INDIEN.

Brieven uit de Havannah, van 9 Sept., dragen den toestand van Cuba als hoogst ongunstig voor. Koorts en andere ziekten rigten wels verwoestingen aan. Op

plantagiën, alwaar 200 tot 300 slaven waren, zijn er zoo vele gestorven, dat men ter naauwernood over had, ze ter aarde te bestellen. Men had Indianen uit Yucatan als slaven te Havannah verkocht; iets hebbende de grootste bevreemding, verwekte en waartegen de consul van Mexico bepaaldelijk was opgekomen, als stridig met de regten zijner landgenooten. De gouverneur had dienvolgens een zestigtal Indianen voor zich doen verschijnen, om van hen zelve de noodige inlichtingen in te winnen.

MEXICO.

Er zijn nadere tijdingen uit Mexiko, tot den 4 Sept. Santa Anna ging voort met het nemen van strenge maatregelen, zó het heette tegen de roovers; onder welken naam men partijgangers tegen zijn gezag schijnt te moeten verstaan. Hij had er zestig op een dag doen doodschietsen. Hij vermeerdeerde steeds zijne krijgsmagt en wilde Vera Cruz versterken. Verscheiden leden van het vorige bestuur waren door hem in de gevangenis geworpen of gebannen.

Binnenland.

De Minister van Financien heeft ter algemeene kennis gebracht, dat, bij voortdoring, de kapitaal aanwezig zijn, tot verzekerings der verzilvering van het in omloop zijnde bedrag van f10,000,000 in muntbiljetten van f100 en f10.

Z. M. heeft aan mr. W. R. baron van Tuyl van Serooakerken, grootmeester van H. desz. Huis, als zoodanig fungerende bij H. M. de Koningin-Moede, vergunning verleend tot het aannemen en dragen van de onderscheidingsteekenen der orde van de Wankzaamheid of van den Witten Valk 1ste klasse en der orde van St Anna 1ste klasse in diamanten, hem respectievelijk door nu wijlen Z. K. H. den Groot hertog van Saksen-Weimar-Eisenach en Z. M. den Keizer van Rusland geschonken.

Z. M. heeft benoemd tot opziener van het vijfde schooldistrict van Noordholland den heer C. Oerlander, te Breda, tot Medeblik; tot schoolopziener in het tweede schooldistrict der provincie den heer J. Schoon, notaris aan den Helder en van de Staten van Noordholland.

De Minister van Financien heeft ter algemeene kennis gebracht, dat, bij voortdoring, de kapitaal aanwezig zijn, tot verzekerings der verzilvering van het in omloop zijnde bedrag van f10,000,000 in muntbiljetten van f100 en f10.

Ingevolge de bevelen van Z. M. den Koning zijn door H. desz. secretaris voor de zaken van landbouw en nijverheid, aan de kon. bibliotheek alhier, toegezonden drie exemplaren van het werkje, getiteld: *Handleiding tot de kunstmatige vermenigvuldiging van vischen. Uitgegeven op last van Z. M. den Koning en onder toezigt van de commissie voor de visschokkerij.*

Z. E. baron d'André, Minister van Z. M. den Keizer der Franschen bij het Nederlandsche Hof, is gisteren avond uit de residentie naar Parijs vertrokken, van waar Z. E. spoedig terug verwacht.

Burgemeester en Wethouders hebben bekend gemaakt, dat, op verzoek van den Heer Med. Dr. Mess, als geneesheer der Badinrichting te Scheveningen, het Badinroom zal gehouden worden gesloten te zijn met Zaterdag, den 31sten dezer.

In de vergadering van den gemeenteraad van gisteren, is onder anderen tot gemeente-geneesheer benoemd de heer Dr. T. H. Blom Coster; voorts is goedgekeurd een voorstel van Burgemeester en Wethouders, tot het toestaan eener som van f 3000, voor de kosten, welke de voorbehoedmiddelen enz. tegen de cholera zullen kunnen te weeg brengen. — In dezelfde zitting zijn de beraadslagingen geopend over eene ontwerp-verordening, houdende eene plaatselijke verordening op de honden. In beginsel is die bepaling goedgekeurd met 14 tegen 14 stemmen. De afgevaardigden zijn hierna met een ander ontwerp verzoend.

De Commissie van de Belding der spijskokerij, uit de Vereeniging van den H. Vincentius van Paulo, heeft bekend gemaakt, dat, naar het algemeen oordeel, een der beste voorbehoedmiddelen tegen de heerschende ziekte bestaat in een gezond voedsel, hare spijsrechten reeds een' aanvang zullen nemen op Woensdag, Donderdag, Vrijdag en Zaterdag eerstk. en zoveel mogelijk dagelijks zullen worden voortgezet.

Uit de aan het Departement van Financien ingezonden opgaven van de opbrengst van den suiker-accijnz over het tijdvak van 1 April 1853 tot 30 September van dat jaar, blijkt, dat de afschrijving, bedoeld in art. 2 der wet van den 26sten April 1852 (Staatsblad n°. 94), houdende nadere bepalingen nopens de accijnz op de suiker, geene vermindering behoeft te ondergaan en deze dus voor het tijdvak van 1 October 1853 tot 31 Maart 1854 onveranderd blijft.

